

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
157/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. december 9.

A C-132/19. P. sz. ügyben hozott ítélet
Group Canal + kontra Bizottság

A Bíróság megsemmisíti a Bizottság határozatát, amely a piaci verseny megóvása érdekében egy vállalkozás által felajánlott kötelezettségvállalásokat kötelezővé nyilvánítja

A bizonyos szerződési feltételek figyelmen kívül hagyására kötelezettséget vállaló vállalkozással szerződő felek számára nyitva álló azon lehetőség, hogy a nemzeti bírósághoz forduljanak, nem orvosolhatja a Bizottság azon határozatának az e szerződő felek szerződéses jogaira gyakorolt hatásait, amely e kötelezettségvállalásokat kötelezővé nyilvánítja

A Paramount Pictures International Ltd és anyavállalata, a Viacom Inc. (a továbbiakban együtt: Paramount) audiovizuális tartalmakra vonatkozó felhasználási szerződéseket kötött az Európai Unió vezető, fizetős tartalmakat közvetítő televíziós műsorszolgáltatóival, köztük a Sky UK Ltd-del és a Sky plc-vel (a továbbiakban együtt: Sky), valamint a Groupe Canal + SA-val (a továbbiakban: Groupe Canal +).

2014. január 13-án az Európai Bizottság vizsgálatot indított a szóban forgó felhasználási szerződések keretében a fizetős televíziós szolgáltatások nyújtását veszélyeztető lehetséges korlátozásokkal kapcsolatban, annak értékelése céljából, hogy e szolgáltatások összeegyeztethetők-e az EUMSZ 101. cikkel és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 53. cikkével. E vizsgálat alapján 2015. július 23-án kifogásközlést intézett a Paramounthoz bizonyos, az általa a Sky-jal kötött felhasználási szerződésekben szereplő rendelkezésekkel kapcsolatban. A jelen ügyben két kapcsolódó rendelkezésről van szó, amelyek közül az első arra irányult, hogy kizárják vagy korlátozzák a Sky azon lehetőségét, hogy elfogadjon az EGT-ben, de az Egyesült Királyságon és Írországon kívül lakóhellyel rendelkező fogyasztók által tett, televíziós műsorszolgáltatás nyújtására irányuló kéréseket, míg a második feltétel arra kötelezte a Paramountot, hogy az EGT-ben, de az Egyesült Királyságon kívül letelepedett televíziós műsorszolgáltatókkal kötött szerződésekbe e műsorszolgáltatókkal szemben hasonló jellegű tilalmat tartalmazó rendelkezéseket illesszen az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező fogyasztók részéről érkező ilyen kérések tekintetében. E tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azok a szerződések, amelyek ilyen rendelkezésekkel abszolút területi kizárólagosságot eredményeznek, az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke értelmében vett „cél általi” versenykorlátozásnak minősülhetnek, mivel rekonstruálják a nemzeti piacok felosztottságát, és ellentétesek a Szerződésnek az egységes piac létrehozására irányuló célkitűzésével. 2015. december 4-i levelében a Bizottság ezt az értékelést, valamint előzetes állásfoglalást közölt a Groupe Canal + mint érdekelt harmadik személlyel.

A Paramount a Bizottság aggályainak eloszlatása érdekében kötelezettségvállalásokat ajánlott fel. E tekintetben többek között késznek mutatkozott arra, hogy a Paramount és a televíziós műsorszolgáltatók között létrejött felhasználási szerződésekben szereplő, az utóbbiak abszolút területi védelmére vonatkozó rendelkezéseket többé nem tartja be, és nem is jár el azok betartásának kikényszerítése érdekében.

A Bizottság, miután beszerezte más érdekelt harmadik felek észrevételeit, köztük a Groupe Canal + -ét, 2016. július 26-i határozatával¹ (a továbbiakban: vitatott határozat) elfogadta és kötelezővé tette az így felajánlott kötelezettségvállalásokat, amint azt az 1/2003 rendelet² 9. cikke előírja. A Paramount ekkor értesítette a Groupe Canal + -t az így kötelezővé tett kötelezettségvállalások tartalmáról és azok következményeiről, a jelen esetben arról a szándékáról, hogy többé nem kívánja felügyni az utóbbi számára a francia piacon biztosított abszolút területi kizárólagosság tiszteletben tartását. Mivel úgy ítélte meg, hogy a kizárólag a Bizottságot és a Paramountot érintő eljárás keretében tett ilyen kötelezettségvállalások nem érvényesíthetők vele szemben, a Groupe Canal + keresetet nyújtott be a Törvényszékhez a vitatott határozat megsemmisítése iránt, amelyet a Törvényszék a 2018. december 12-i ítéletével³ elutasított. 2020. december 9-i ítéletében a Bíróság mindazonáltal megállapítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a harmadik személyek érdekeit a vitatott határozatból eredően ért sérelem arányosságának értékelése során. Következésképpen, helyt adva a Groupe Canal + által benyújtott fellebbezésben foglalt kérelmeknek, hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet, valamint jogerősen elbírálja a vitatott határozatot. Ebben az összefüggésben a Bíróság új pontosításokkal szolgál a Bizottság, illetve a nemzeti bíróság uniós versenyszabályok végrehajtása terén fennálló hatásköreinek viszonyára vonatkozóan.

A Bíróság álláspontja

Először is a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék helyesen utasította el a hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapot, amely lényegében annak bizonyítására irányult, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásával megkerülte a területi alapú tartalomkorlátozás kérdésére vonatkozó jogalkotási eljárást. E tekintetben a Bíróság többek között egyetértett a Törvényszékkel annak megállapításában, hogy amíg a területi alapú tartalomkorlátozás kérdésére vonatkozó jogalkotási folyamat nem vezetett jogszabálysöveg elfogadásához, ez az eljárás nem érinti a Bizottságot az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003 rendelet alapján megillető hatásköröket. Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy a vitatott határozatot e hatáskörök alapján, a szóban forgó jogalkotási eljárás lezárultát megelőzően fogadták el.

Másodszor a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék szintén megfelelő és minden téves jogalkalmazástól mentes indokok alapján utasította el a Groupe Canal + azon érveit, amelyek az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésére tekintettel a releváns rendelkezések jogszerűségének bizonyítására, és ennél fogva a vitatott határozat alapját képező aggályok megalapozatlanságára vonatkoztak. Amennyiben ugyanis a szóban forgó felhasználási szerződések olyan rendelkezéseket tartalmaztak, amelyek célja az érintett audiovizuális tartalomnak a határokon átnyúló műsorszolgáltatás útján való közvetítésének kizárása volt, és e célból a televíziós műsorszolgáltatóknak kölcsönös kötelezettségek által biztosított abszolút területi védelmet biztosítottak, a Törvényszék jogszerűen állapíthatta meg, hogy az ilyen rendelkezések – a részletes vizsgálatot követően az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértés fennállását vagy hiányát véglegesen megállapító bizottsági határozat sérelme nélkül – a versennyel kapcsolatos aggályokat kelthetnek a Bizottságban. Ugyanebben az összefüggésben a Bíróság hangsúlyozza, hogy a szóban forgó magatartás versenyellenes jellegének az 1/2003 rendelet 9. cikke alapján elfogadott határozat keretében történő értékelése előzetes jellegű. Következésképpen a Törvényszék azt is helyesen állapította meg, hogy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdését csak akkor kell alkalmazni, ha az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértését előzetesen megállapították, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy az ilyen határozat jogszerűségének vizsgálata keretében nem feladata, hogy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésének alkalmazási feltételeire alapított kifogásokról határozzon.

Harmadszor, a Bíróság jóváhagyta, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a releváns rendelkezések jogszerűen kelthetnek fel aggályokat a Bizottságban az EGT egészét illetően,

¹ Az EUMSZ 101. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40023 – „a fizetős televízióhoz való határokon átnyúló hozzáférés” ügy) 2016. július 26-án hozott bizottsági határozat.

² A[z EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

³ 2018. december 12-i Groupe Canal + kontra Bizottság ítélet ([T-873/16](#)).

anélkül hogy arra köteleznék őt, hogy az érintett nemzeti piacokat egyenként vizsgálja meg. Amennyiben ugyanis a releváns rendelkezések a nemzeti piacok felosztására irányultak, a Törvényszék helyesen emlékeztetett arra, hogy az ilyen megállapodások veszélyeztethetik az egységes piac megfelelő működését, ily módon megghiúsítva az Unió egyik fő célkitűzését, a nemzeti piacokon fennálló helyzettől függetlenül.

Negyedszer a Bíróság az azon alapuló kifogást vizsgálta meg, hogy a Törvényszék – különösen az arányosság elvére tekintettel – tévesen alkalmazta a jogot a vitatott határozatnak a Groupe Canal +-hoz hasonló harmadik felek szerződéses jogaira gyakorolt hatásának értékelése során. A Bíróság mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az 1/2003 rendelet 9. cikke keretében a Bizottságnak a felajánlott kötelezettségvállalásokat nemcsak a versennyel kapcsolatos aggályainak való megfelelés szempontjából kell megvizsgálnia, hanem a harmadik felek érdekeire gyakorolt hatásukra is figyelemmel, oly módon, hogy ez utóbbiak jogait ne fosszák meg lényegüktől. Márpedig, amint azt a Törvényszék maga is megjegyezte, az a tény, hogy a Bizottság kötelezővé teszi valamely gazdasági szereplő kötelezettségvállalását, amely szerint nem alkalmaz bizonyos szerződési feltételeket az olyan szerződéses partnerével szemben, mint a Groupe Canal +, amely csak érdekelt harmadik fél minőséggel rendelkezett, miközben e szerződő fél ehhez nem járult hozzá, az utóbbi szerződő fél szerződési szabadságába való olyan beavatkozásnak minősül, amely túlmegy az 1/2003 rendelet 9. cikkének előírásain.

Ebben az összefüggésben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Törvényszék nem küldhette volna az ilyen szerződő feleket szerződéses jogaik érvényesítése céljából a nemzeti bíróságok elé úgy, hogy ne sértette volna meg az 1/2003 rendelet 16. cikkében foglalt azon rendelkezéseket, amelyek tiltják e bíróságok számára, hogy olyan határozatokat hozzanak, amelyek ellentétesek a Bizottság e tárgyban hozott korábbi határozatával. A nemzeti bíróság azon határozata ugyanis, amely arra kötelezné a gazdasági szereplőt, hogy megszegje a Bizottság határozatával kötelezővé tett kötelezettségvállalásait, nyilvánvalóan ellentétes lenne e bizottsági határozattal. Ezenkívül, mivel az 1/2003 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének második mondata arra kötelezi a nemzeti bíróságokat, hogy elkerüljék olyan határozatok meghozatalát, amelyek ellentétesek a Bizottság által többek között az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozóan tervezett határozattal, a Törvényszék szintén tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a nemzeti bíróság a releváns rendelkezéseket az EUMSZ 101. cikkel összeegyeztethetőnek nyilváníthatja, holott a Bizottság az 1/2003 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése alapján még újraindíthatja az eljárást, és – amint azt eredetileg szándékozta – elfogadhat a jogsértést formálisan megállapító határozatot.

Következésképpen a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy **a megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak értékelésekor, hogy a vitatott határozat arányos-e a harmadik személyek érdekeinek sérelme tekintetében, így azt hatályon kívül kell helyezni.**

Tekintettel arra, hogy a per állása megengedi, a Bíróság végül megvizsgálja az arányosság elvének megsértésére alapított megsemmisítési jogalapot. **A Bíróság, levonva a következtetéseket a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését alátámasztó indokokból, megállapítja, hogy a szóban forgó felhasználási szerződések szerkezetében alapvető jelleggel bírnak azon, a vitatott határozat által kötelezővé tett kötelezettségvállalásokkal érintett kötelezettségek, amelyek arra irányulnak, hogy a területi kizárólagosságot biztosítsanak a televíziós műsorszolgáltatók számára.** Márpedig a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy **a vitatott határozat elfogadásával a Bizottság megfosztotta lényegüktől harmadik felek, köztük a Groupe Canal + Paramounttal szemben fennálló szerződéses jogait, és ezáltal megsértette az arányosság elvét, így a vitatott határozatot meg kell semmisíteni.**

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499